

cipet, som den første Paragraph, gaaer den endnu videre; thi den siger, at Jagtretten ikke kan være Gjenstand for Overdragelse af nogen Art, altsaa, stricte forklaret, vil man ikke engang kunne komme overeens med Brugeren af Jorden om, at han renoncerede derpaa, eller paa en eller anden Maade contractmæssigt overlod denne Brugsret igien til Eieren. Som Conseqvent's heraf er anført, at „Klager ulovlig Jagt kun kunne søres af Jordbrugeren eller den, som paa hans Vegne forestaaer Bedriften“. Derimod kunde vel ikke være Noget at sige, naar der ikke i Hovedsagen var Noget at sige mod Tingen i sig selv. De øvrige Paragrapher, som dette Forslag indeholder, indeholde ligefrem Conseqvent'ser af de 2 første, og jeg troer altsaa, at jeg forsaavidt ikke behøver at berøre dem videre; Controllen med den ulovlige Jagtret er nemlig deri undergivet Commune's Bestemmelser o. s. v. med hvad der horer dertil. Hvad angaaer den subsidiaire Bestemmelse, som er indført, nemlig „at Jagtretten ikke kan adskilles fra Brugsretten til Jorden, uden med Ret for Brugeren til at opstige en saadan Overdragelse af Jagtretten inden hvert Aars St. Hansdag, hvorefter Overdragelsescontracten ophører med Aarets Udgang“, da falder det i Almindelighed ind under samme Kategorie som det principale Forslag; det er alene en maaffee noget mere udsat Afløsning af Jagtretten paa enkelte Steder, og jeg troer saaledes, at de samme Indvendinger, som gjælde mod det principale Forslag, ogsaa gjælde med Hensyn til dette. Forsaavidt der kan være Spørgsmaal om yderligere Uttringer fra min Side i Henseende til Comiteens Forslag, da skal jeg forbeholde mig dem, naar dette Forslag er afgjort.

Slensborg: I Anledning af, hvad der er blevet yttret i denne Sag under dens første Behandling her i Thinget, skal jeg blot tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger. Den høitærede Indenrigsminister yttrede, at han ikke kunde Andet end ansee hele det Grundlag, hvorfra jeg er gaaet ud, for at være aldeles vrangt, at jeg aabenbart havde et ganske isoleret Tilfælde for Die, at Jagtretten strækker sig langt videre udenfor de Egne, de Jordpletter, som ere Gjenstand for det egentlige

Jordbrug. Jeg skal hertil bemærke Følgende. Hvad jeg havde for Die, var Brugsretten, Brugsretten som Basis for Jagtretten. Jeg har argumenteret fra, at Producterne paa Jorden, der er Brugeren overladt, ere hans, nemlig Brugeren's, og heri seer jeg ikke, at der er noget Brangt eller Isoleret; thi under Producter indbefattes ogsaa meget vel Tørv i Mosen og Lyng paa Heden. Jeg har vel i den Betænkning, som foreligger Thinget, nærmest taget Hensyn til Agerbrugeren, men ingenlunde udelukket Brugeren i Almindelighed, saa at det forekommer mig, at den høitærede Minister's Bemærkning om, at Jagtretten strækker sig langt videre, ikke faaer nogen Anvendelse paa mit Forslag, og det forekommer mig, at Prædicatet „vrangt“ maaffee snarere kunde tilkomme det Raisonnement, som den ærede Minister længere nede har brugt, hvor han deraf, at der ikke tilføies Mosen nogen Stæde ved at der jages i den, vil begrunde, at mit Princip er uholdbart. Det kan dog vel tænkes, at Mosejagten f. Ex. kunde hindre Brugeren's Tørvesskar; Jageren kan ved sin Skyden gjøre hans Heste slye og faae dem til at løbe løbske, naar han læser Tørv o. s. v. Man har fremdeles anført mod mig, at det er ved frivillige Contracter, at Jagtretten ikke er forenet med Brugsretten. Jeg troer i min Dissents at have imødegaaet denne Bemærkning, men jeg vil dog tilføie, at Fæsteren naturligvis skal respectere den Contract, han har indgaaet, men noget Andet er det, om Staten, naar Almeenvellet fordrer det, bør stride til, for at udjævne et Misforhold.

Jeg har iagttaget Stemningen hos den større Pluralitet her i Salen under Sagens 1ste Behandling med Hensyn til mit Forslag, og jeg tænker paa at tage det tilbage. Jeg vil derfor ikke spille Tiden med at imødegaae alle de Indvendinger og Bebrejdelser, som sidst bleve gjorte mig, skjøndt jeg vistnok kunde føle megen Tilbøielighed dertil. Kun maatte det være mig tilladt at tilfredsstille en Trang, som jeg ikke kan modstaae, og det er, at bringe min Tak til den høitærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgkreds (Ørsted), den Mand, som Enhver, der har lagt sig efter Lovkyndigheden, og navnlig den, hvis academiske Stu-